

Arrestnummer C 11565 / 2025
Repertoriumnummer 2025 / 3949
Datum van uitspraak 27 november 2025
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal 2024/PGG/2591 2024/VJ11/1214

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/2591 - 2024/VJ11/1214

Not.nr. DE66.L4.007630/21

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. (RRN
met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde -

2. nr. RRN
met Belgische nationaliteit,
geboren te
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek:

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning met verzwarende omstandigheden

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

op het perceel gelegen te kadastraal gekend al:
eigendom van geboren en van

geboren beiden wonende te
bij aankoopakte van 6 juni 2019 verleden voor notaris e

in de voortuinstrook en de zijtuinstrook onvergunde verhardingen te hebben aangebracht

(art. 4.1.1., 3° en 9', 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Wat betreft met de omstandigheid dat het in artikel 6.2.1. lid 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vermelde misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of een andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep, namelijk als aannemer (zie st. 20)

(art. 6.2.1. lid 2 en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

te in de periode van 20 november 2020 tot 14 april 2021 door

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 17 september 2024 op tegenspraak als volgt:

“Op strafgebied

Ten aanzien van eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt *voor de enige tenlastelegging:*

*tot een **geldboete** van **16.000,00 EUR**, zijnde **2.000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.*

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **8.000,00 EUR**, zijnde **1.000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 371,16 EUR.

Ten aanzien van tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging:

tot een **geldboete** van **16.000,00 EUR**, zijnde **2.000,00 EUR** verhoogd met 70 pdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **8.000,00 EUR**, zijnde **1.000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 371,16 EUR.

Laat de kosten van de strafvordering ten laste van de Belgische Staat, tot op heden begroot op 332,34 EUR.

Herstel

Beveelt aan _____ *op vordering van de burgemeester van* _____
het herstel door het uitvoeren van aanpassingswerken aan de voortuin en _____
zijtuin van de woning gelegen te _____ *kadastraal gekend als* _____
meer concreet:

- *Uitbreken van de niet-vergunde verharding in de voortuin- en zijtuinstrook, inclusief fundering zodat in de voortuinstrook de verharding niet meer dan 50% van de strookoppervlakte beslaat en er maar 1 oprit van maximum 3,50 meter breedte overblijft.*
- *In het deel rechts van de woning moet de verharding worden verwijderd, aan de rechterkant van de woning kan een pad (4,5 meter²) met verharding worden aangelegd.*
- *De vrijgekomen zone moet met kwalitatieve groenaanleg (gras, planten, bloemen,...) beplant worden.*

Beveelt dat het herstel zoals hierboven bevolen gebeurt binnen een termijn van 6 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 100,00 EUR per veroordeelde en per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit vonnis binnen de gestelde termijn.

Machtigt op grond van artikel 6.3.4 §1 VCRO de burgemeester van _____ *en de stedenbouwkundig inspecteur tot het uitvoeren van de bevolen herstelmaatregel in de plaats van de veroordeelden en op hun kosten als de plaats niet binnen de termijn van 6 maanden wordt hersteld.*

Op burgerlijk gebied

Houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 16 oktober 2024 door de beklaagde
- 21 oktober 2024 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 7 maart 2025 (inleidingszitting) legde het hof bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 13 juni 2025.

Op de rechtszitting van 13 juni 2025 stelde het hof de zaak op vraag van de verdediging uit naar de rechtszitting van 10 oktober 2025, in afwachting van het proces-verbaal van herstel.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 10 oktober 2025 in het Nederlands:

- de beklaagden vertegenwoordigd door
meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie vertegenwoordigd door advocaat-generaal.

Op de rechtszitting van 10 oktober 2025 heeft het hof de behandeling van de zaak voor zoveel als nodig van bij het begin hernomen.

2.1 De verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 17 september 2024 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de verzoekschriften zijn tijdig ingediend.

In het verzoekschrift bepaalde de advocaat van de beklaagden nauwkeurige grieven over de schuld, de straf en de herstellvordering. Het openbaar ministerie duidde enkel een grief aan over de straf en deed dit eveneens nauwkeurig.

2.2 De hoger beroepen van de beklaagden en van het
openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. De eerste dagvaarding is op 5 december 2023 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te (met referte De tweede
dagvaarding werd op 6 mei 2024 op datzelfde kantoor Rechtszekerheid ingeschreven (met
referte Aan artikel 6.3.1, § 6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
is voldaan.

Ten onrechte houden de beklaagden voor dat de dagvaarding op het kantoor rechtszekerheid werd ingeschreven maanden voordat die hen werd betekend. De eerste dagvaarding werd ook hen betekend op 30 oktober 2023.

4. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis pertinent samen als volgt:

“Op 14 april 2021 stelde de verbalisant ruimtelijke ordening vast dat er aan de woning op verhardingen werden aangebracht in de voortuin en zijtuin zonder vergunning. Het verhardingspercentage in de voortuin bedroeg hierdoor 100 %. De woning is gelegen in woongebied. Het achterste gedeelte van het perceel bevindt zich in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

In de vergunning van 2019 werd er enkel een pad naar de voordeur en de garage voorzien. In de zijtuin werd er enkel een pad naar de zijdeur voorzien. De vergunning werd afgeleverd en verenigbaar geacht met de plaatselijke ordening omdat bij de vergunde toestand “de bezetting op het terrein sterk wordt verminderd door het verwijderen van de bestaande verharding”.

Op een foto van 2020 is de nieuwe woning te zien zonder verhardingen rond.

Eerste beklagde verklaarde dat hij geen vergunning nodig had omdat zij de verharding bovenop de reeds bestaande verharding aanbrachten. Hij had de verhardingen nodig om zijn voertuigen op te parkeren en zou niets uitbreken.

De burgemeester leidde een herstellvordering in bij het parket. De burgemeester vorderde aanpassingswerken, namelijk de uitbraak van de niet-vergunde verhardingen. De Hoge Raad van de Handhavingsuitvoering verleende een positief advies.”

5.1 De voortuin en de zijtuin van de woning van de beklagden waren voor 100 % verhard, met een totaal verhard oppervlakte van 99 vierkante meter, terwijl slechts een strook van 39 vierkante meter verharding was vergund.

Terecht wees de eerste rechter erop dat de geviseerde verharding niet vrijgesteld was van vergunning overeenkomstig het dan toepasselijke artikel 2.1, 9° Vrijstellingsbesluit. Wat volgens die bepaling is vrijgesteld, zijn de strikt noodzakelijke toegangen tot en opritten naar het gebouw of de gebouwen. In de voortuin en zijtuin zijn er twee toegangen tot de woning, met name de voordeur en de garagepoort. De verharding voor en rond de woning van de beklagde ging veel verder dan de strikt noodzakelijke toegangen tot de woning. Het is niet zo dat alle verharding die nodig is om het wagenpark te stallen van vergunning is vrijgesteld. Verder blijkt uit de foto's dat de verharding niet is aangebracht bovenop bestaande verharding. Initieel was slechts een kleiner deel van de voortuin verhard. Die verharding werd verwijderd bij de renovatie van de woning. Pas daarna werd de nieuwe verharding aangebracht.

De schuld van de beklagde aan de feiten van de enige telastlegging staat vast. Zijn verklaring dat hij niet de intentie had om een stedenbouwkundig misdrijf te plegen en dat hij ervan uitging dat de verharding vrijgesteld was van vergunning omdat hij de verharding zelf noodzakelijk vond, is daarbij zonder relevantie. Onwetendheid of goede trouw, die overigens niet wordt aangetoond en ook niet te controleren valt, ontslaat de betrokkene niet van naleving van de vergunningsplicht. Het te last gelegde misdrijf vereist enkel (algemeen) opzet als moreel element. Dit (algemeen) opzet is het wetens en willens aannemen van een strafbare gedraging. De rechter kan het bestaan van dit opzet afleiden uit het door de dader gepleegde materiële feit en de vaststelling dat dit feit hem kan worden toegerekend, met dien verstande dat de dader vrijuit gaat wanneer hij rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk maakt.

pleegde de feiten wetens en willens en maakt rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid niet enigszins aannemelijk. Hij diende zich grondig te informeren alvorens in afwijking van de vergunning bijkomende verharding te plaatsen of te laten plaatsen. Zijn verwijzing naar artikel 4.2.7 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is niet dienstig, nu de verharding niet onder het Vrijstellingsbesluit valt. Voor de vaststelling van zijn schuld moet overigens niet zijn aangetoond dat hij *doelbewust* een misdrijf wilde plegen, wat op een bijzonder opzet zou slaan.

5.2 Het hof spreekt de beklaagde vrij van de feiten van de enige telastlegging. Het blijkt niet dat zij daartoe heeft bijgedragen op een van de wijzen bepaald in artikel 66 Strafwetboek.

6.1 De beklaagde pleegde de feiten van de enige telastlegging met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof hiervoor maar een straf oplegt (artikel 65, eerste lid Strafwetboek).

is jaar oud. Hij is gehuwd en heeft drie kinderen. Zijn strafregister vermeldt geen eerdere correctionele veroordelingen, maar wel vier veroordelingen voor verkeersgerelateerde misdrijven. Hieruit blijkt een zekere normvervaging.

De beklaagde verhardde zijn volledige voortuin en zijtuin, zonder dat hij daarvoor over een vergunning beschikte. Dit leidde tot een verharding van het straatbeeld en was visueel storend. Dit misdrijf kan niet worden gebagatelliseerd. De volledige samenleving heeft er belang bij dat de regels inzake goede ruimtelijke ordening worden nageleefd. Het kan niet worden getolereerd dat die regels ondergeschikt worden gemaakt aan de praktische verzuchtingen van een individu.

Nu de beklaagde aannemer is, is ook de verzwarende omstandigheid van artikel 6.2.1, tweede lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van toepassing. Ten onrechte betwist de beklaagde dit. Hij is bestuurder van die zich volgens de gegevens in het Belgisch Staatsblad onder meer inlaat met projectontwikkeling voor de nieuwbouw van individuele woningen of renovatiewerken. Hij is dus een persoon die in de uitoefening van zijn beroep onroerende goederen bouwt, in de zin van het tweede lid van artikel 6.2.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Dat hij zich voornamelijk zou toeleggen op badkamerrenovaties en tegel-, vloer- en chapewerken, doet daar geen afbreuk aan.

Artikel 7 Strafwetboek schrijft de strafdoelstellingen voor die de rechter in overweging moet nemen bij de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat. Deze strafdoelstellingen bestaan in het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet, de bescherming van de maatschappij, het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht en het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade en het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en

re-integratie van de dader. De rechter moet zoeken naar een rechtvaardige proportionaliteit tussen het misdrijf en de straf.

houdt voor dat de redelijke termijn in strafzaken is overschreden. Die redelijke termijn begon voor hem te lopen op 7 juni 2021, datum waarop gepoogd werd hem te verhoren. De herstellvordering werd op 7 oktober 2022 aanhangig gemaakt. Pas op 3 oktober 2023 werd bevel tot dagvaarding gegeven. Er is sprake van enkele periodes van stilstand die niet aan de beklaagde te wijten zijn. Vermits dit arrest pas de eindbeslissing is voor wat betreft de beoordeling van de feiten, is de redelijke termijn inderdaad in beperkte mate geschonden.

De artikelen 6.1 EVRM en artikel 14.3.c, IVBPR geven niet aan welke gevolgen het hof dient te verbinden aan de vaststelling dat de redelijke termijn is overschreden. Artikel 27 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering bepaalt dat, indien de duur van de strafvervolgning de redelijke termijn overschrijdt, de rechter de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring kan uitspreken of een straf kan uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf, of, bij een zeer zwaarwichtige miskennis van de redelijke termijn, het verval van de strafvordering kan uitspreken. Deze bepaling sluit een meer of minder vergaand rechtsherstel niet uit.

De overschrijding van de redelijke termijn is niet dermate zwaarwichtig dat enkel het verval van de strafvordering, de eenvoudige schuldigverklaring of een straf lager dan het wettelijk minimum rechtsherstel kunnen bieden. Om duidelijk uiting te geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet, is het opleggen van een straf binnen de door de wet bepaalde vork maatschappelijk verantwoord en vereist. Bovendien leidt de opgelegde straf niet tot sociale declassering, noch brengt die zijn sociale reclassering op onevenredige wijze in het gedrang.

Indien de redelijke termijn niet was geschonden, zou het hof de beklaagde een effectieve geldboete hebben opgelegd. Omwille van de vastgestelde schending kent het hof de beklaagde gewoon uitstel toe voor een deel van de geldboete zoals hierna bepaald. De beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden daartoe.

Het hof vermeerdert de geldboete met 70 deciemmen (x8) en legt een vervangende gevangenisstraf op die de beklaagde ertoe moet aansporen om de geldboete te betalen.

6.2 De beklaagde is gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald. Deze kosten zijn ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen feiten. Net zoals de eerste rechter, legt ook het hof de kosten van de eerste dagvaarding in eerste aanleg en de eerste overschrijving op het kantoor Rechtszekerheid te last van de Belgische Staat. Het hof doet hetzelfde voor de dagvaardingskosten van

Als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf is de beklaagde gehouden tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 decimen tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 61,01 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die sinds 3 maart 2025 na indexatie 26 euro bedraagt.

7. Uit het proces-verbaal van 10 juni 2025 blijkt dat de onvergunde verharding is verwijderd. De herstellvordering is zonder voorwerp.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor het overige **als volgt**:

op strafgebied:

verklaart de beklaagde _____ schuldig aan de feiten van de enige telastlegging en veroordeelt hem hiervoor tot een geldboete van 2.000 euro, met deciemmen gebracht op **16.000 euro**, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

verleent de beklaagde _____ gewoon uitstel voor 1.500 euro van de opgelegde geldboete, met deciemmen gebracht op 12.000 euro, voor een termijn van drie jaar;

sprekt de beklaagde _____ **vrij** van de feiten van de enige telastlegging;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemmen en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 61,01 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bijdrage van 26 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 342,33 euro in eerste aanleg en 102,60 euro in beroep;

legt de kosten van de strafvordering tot beloop van 328,32 euro in eerste aanleg en van 16,28 euro in beroep te last van de Belgische Staat;

wat betreft de herstellvordering

stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

|

Kosten eerste aanleg:

Dagv. 1e bekl. (1/2 x 52,41): € 26,21

Hypoth. Inschr.: € 285,00

€ 311,21

+ 10 % € 31,12

Totaal : € 342,33

Kosten eerste aanleg t.l.v. Staat:

1^e dagv. 1^e bekl.: € 31,06

1e dagv. 2e bekl.: € 31,06

2e dagv. 2e bekl. (1/2 x 52,41): € 26,20

Hypoth. Inschr.: € 240,00

Totaal : € 328,32

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 36,00

Afschriften akten HB: € 6,00

Opstelrecht ber. bekl.: € 35,00

Dagv. 1^e bekl. (1/2 x 32,55): € 16,27

€ 93,27

+ 10 % : € 9,33

Totaal : € 102,60

Kosten beroep t.l.v. Staat:

Dagv. 2^e bekl. (1/2 x 32,55): € 16,28

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer,
samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren
en in openbare rechtszitting van **27 november**
2025 uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van
substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier